

Nr 21.

Ankom till riksdagens kansli den 13 mars 1941 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ersättning från kyrkofonden för övertalig personal vid domänverket.

Genom en den 7 februari 1941 dagtecknad, till lagutskott hänvisad proposition, nr 67, vilken behandlats av första lagutskottet, har Kungl. Maj:t under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden föreslagit riksdagen besluta, att kyrkofonden skall för år 1940 ersätta statens domäners fond kostnader för övertalig personal vid domänverket med 409,755 kronor 90 öre.

I fråga om de skäl som ligga till grund för förslaget får utskottet, i den mån redogörelse därför ej lämnas här nedan, hänvisa till propositionen.

Genom ikraftträdandet den 1 maj 1933 av den år 1932 genomförda ecklesiastika boställslagstiftningen har domänverkets förvaltningsuppgift beträffande de i ecklesiastik boställsordning omförmälda boställena överflyttats, i fråga om löneboställen å vederbörande pastorat samt i fråga om allmänna kyrkohemman å vederbörande stiftsnämnd. På grund härav och till följd av andra ävenledes år 1932 genomförda ändringar på skogslagstiftningens område måste en stor del av domänverkets personal lämna sin tjänst inom verket. Beträffande avlöning åt dem av tjänstemännen, som blivit övertaliga genom införandet av den nya ecklesiastika boställsordningen, stadgades i 69 § av boställsordningen, att vad domänverket i nämnda avseende nödgades vidkännas skulle i den omfattning och med belopp, som bestämdes av Konungen och riksdagen, ersättas statens domäners fond ur kyrkofonden. Frågan huru därvid skulle närmare förfaras underställdes 1933 års riksdag genom Kungl. Maj:ts proposition nr 233. I denna förutsattes att domänverkets samtliga kostnader för övertalig personal i första hand skulle utgöras av domänfonden. Den del av nämnda kostnader, som finge anses belöpa å de ecklesiastika skogarna och som domänfonden alltså ägde återbekomma ur kyrkofonden, borde enligt propositionen årligen fastställas efter förslag av domänstyrelsen. Propositionen föranledde i denna del ej någon erinran från riksdagens sida.

Jämlikt beslut av 1936—1940 års riksdagar (1936: prop. 58, skr. nr 66; 1937: prop. 123, skr. nr 129; 1938: prop. 120, skr. nr 124; 1939 års lagtima riksdag: prop. 91, skr. nr 179; 1940 års lagtima riksdag: prop. 46, skr. nr 112) har föreskrivits, att kyrkofonden skulle ersätta domänfonden kostnader för övertalig personal vid domänverket med 450,239 kronor 84 öre för år 1935, 444,114 kronor 40 öre för år 1936, 426,125 kronor 9 öre för år 1937, 415,042 kronor 98 öre för år 1938 och 407,829 kronor 16 öre för år 1939.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 25 januari 1941 har domänstyrelsen hemställt, att kostnaderna under år 1940 för domänverkets övertaliga personal eller sammanlagt 696,721 kronor 60 öre måtte till ett belopp av 409,755 kronor 90 öre ersättas domänfonden av kyrkofonden.

Utskottet.

Utskottet har vid sin granskning av propositionen icke funnit anledning till erinran mot densamma och får alltså hemställa,
att förevarande proposition måtte av riksdagen bifallas.

Stockholm den 13 mars 1941.

På första lagutskottets vägnar:

K. SCHLYTER.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Schlyter, Gärde, Wagnsson, Karl Emil Johanson, Branting, Karl Johan Olsson, Ekströmer* och *Lindblom*;

från andra kammaren: herrar *Gezelius, Hedlund* i Östersund, *Ryberg, Olsson* i Mellerud, *Berg, Lindberg* i Stockholm, *Nilson* i Eskilstuna och *Sundström* i Vikmanshyttan.
